

munerne for én eneste krone. Men det foregår via DUT-systemet, og det indbefatter, at det selvfølgelig er en gennemsnitsbetragtning. Sådan er det altid.

Men jeg synes, det er vigtigt at få slået fast, at vi nemlig gennemfører det valgløfte, vi gav: at vi vil nedsætte forældrebetalingen for forældre, der har børn i daginstitutioner.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Det er jo smukt at høre hr. Peter Christensens udsagn her om, at det vil blive kompenseret krone for krone. Jeg må altså bare fortælle hr. Peter Christensen, at man nu sidder og er i gang med disse budgetlægninger, og der mangler rent faktisk for en lang række kommuners vedkommende adskillige millionbeløb, og så er det altså vigtigt, før man træffer de beslutninger i kommunerne – og det er jo den 15. oktober – at der herfra kommer en entydig udmelding om, at man kan regne med, at det er krone for krone.

Jeg mener, at denne politik er udtryk for, at man styrer kommunerne meget voldsomt fra denne regerings og fra Venstres side, hvor man ellers har udtrykt, at man gerne vil decentralisere. Der vil jeg også gerne have hr. Peter Christensen til at kommentere, om det i virkeligheden er sådan, at man vil begrænse kommunernes råderum ved at lave den slags aftaler, hvor man snyder på vægten.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Vi snyder overhovedet ikke på vægten, vi kompenserer krone for krone det, det koster at gennemføre det her forslag, det her valgløfte: at nedsætte forældrebetalingen. Jeg er helt sikker på, at forældrene i alle landets kommuner er glade for forslaget.

Jeg kan bare konstatere, at forhandlerne, som forhandler på vegne af alle landets kommuner, sådan set har nikked til den her model og sagt: Det er måden, vi gør det på. Så aftalte regeringen og forhandlerne også, at nu kigger vi på det en ekstra gang, så vi er sikre på, at beløbet er det rigtige. Så jeg forstår ikke kritikken.

Kl. 10.50

Vi har gjort det på den eneste måde, vi har indtil nu. Det kan godt være, at De Radikale har et forslag til, hvordan man ellers kan udligne kommunerne fremover, men så må vi jo tage en drøftelse af det. For vi følger simpelt hen gængs praksis, og det har jeg forstået at også forman-

den og næstformanden for Kommunernes Landsforening har nikked til.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Nu hørte vi jo Venstres ordfører meddele, at regeringen har styr på den offentlige økonomi, og vi hører tit, at man følger 2010-planen. Så vil jeg bare gerne have bekræftet af Venstres ordfører, at for årene 2002, 2003 og 2004, som vi har tal fra, har man ikke opfyldt betingelsen om 0,5 pct.s realvækst i den offentlige sektor. Det vil jeg gerne bede Venstres ordfører bekræfte. Og vil Venstres ordfører så kunne garantere os, at det bliver overholdt i 2005?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Vi har styr på finanserne. Det vigtigste i forhold til 2010-planen er, at vi når gældsnedsettelsen. Det var også tankegangen for Socialdemokratiet og De Radikale, da man lavede planen. Det var fokusering på gælden; den skal nedbringes. Det har vi været enige i hele vejen, og vi holder så fast i aftalen – modsat Socialdemokratiet. For os er det vigtigt, at den gæld bliver nedbragt, sådan at der ikke er et endnu større behov for at få skabt sammenhæng i velfærden. Jeg synes, at det er en mærkelig måde, Socialdemokraterne griber det an på. Vi ved, at der er et velfærdshul, og i stedet for at prøve at dække det springer man fro og frejdig ned i det og begynder at grave videre, sådan at det i sidste ende kan blive efterlønsmodtagerne, der kommer til at betale regningen.

Det synes vi ikke er en forstandig måde at gribe det an på. Vi synes, det gælder om at mindske behovet og derfor holde fast i 2010-planen. Og man kan jo se, at det går godt, for man kan se det på gældsafviklingen. Det er rigtigt, at der har været enkelte år, hvor stigningen i de offentlige udgifter har været højere, men gennemsnitligt betragtet er vi ret godt på sporet, og jeg synes, at den bedste måde at se det på jo netop er gældsafviklingen.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Det var en lang snak udenom, for det eneste, man vel overhovedet opfylder ved 2010-planen, som ikke skyldes nogen som helst af de anbefalinger, der ligger i 2010-planen, er gældsafdregningen. Det er den eneste målsætning, som så består intakt. Men det, vi så konstant skal høre fra